

MARNOST V SVĚTĚ

TEXT: VÁCLAV KLEYCH † 1737

771

HUDBA: JOHANN GOTTFRIED SCHICHT 1819

Ma-rnost v svě - tě nad vše ma - rno - sti,
co by zů - sta - lo v své stá - lo - sti
na němž nic ji - sté - ho ne - ní,
a ne - vza - lo po - ru - še - ní;
v čem se ne - jví - ce ko - chá - me,
to mi - ne, než se na - dá - me.

2. Když člověk je v nejlepším kvěť / a vši rozkoší oplývá, / rychle podtat, jak tráva v létě, / umírá, v hrob vložen bývá; / musí se bráti k věčnosti, / opustit světa žádosti.
3. Co nám prospěje světa sláva, / co bohatství, kteréž máme? / Krátký čas člověk živ zůstává / a všechno zde zanecháme. / Co jsme koli shromáždili, / to pomine v malou chvíli.
4. Dokud je čas milosti Boží, / strojme se do věčných stanů, / nepečujme o slávu zboží, / náš poklad je v Kristu Pánu / plný nebeského jmění, / jemuž zde rovného není.

*Vždyť co má člověk z veškerého svého pachtění,
z honičky za žádostmi svého srdce,
z toho, jak se pod sluncem pachtí?*

Kaz 2,22